

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 2. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 2. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 - 19, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2004, č. j. OAM-2909/VL-07-11-2004, jímž mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu v platném znění. Krajský soud po provedeném řízení dospěl ke shodnému závěru jako žalovaný správní orgán, že žalobce podmínky pro udělení azylu nesplňuje, a že správní orgán se žádostí o jeho udělení zabýval odpovědně a svědomitě, zjistil úplně skutečný stav věci a jeho rozhodnutí má veškeré náležitosti a je v souladu se zákony. Protože neshledal rozhodnutí žalovaného nezákonným z hlediska porušení hmotného práva či nerespektování procesních předpisů, žalobu proti němu podanou zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas kasační stížnost, již se domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu projednání. Současně požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o přiřazení tlumočníka do ruského jazyka.

Vzhledem k naposledy uvedené žádosti žalobce (dále jen „stěžovatele“) zaslal mu krajský soud v ruském překladu formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ s přípisem, aby jej vyplněný, podepsaný a datovaný soudu vrátil ve lhůtě 15ti dnů

od jeho doručení, a to k posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Výzva byla žalobci zaslána na jím v kasační stížnosti uvedenou adresu P., H. 898/6. Stěžovatel však v době doručení písemnosti - 7. 4. 2005 - nebyl v místě doručování zastižen a písemnost mu proto téhož dne byla uložena na poště a stěžovatel byl vyrozuměn, že si ji má nejpozději do 15ti dnů od uložení vyzvednout s tím, že pokud tak neučiní, považuje se třetí den po uložení za den doručení písemnosti v ní obsažené. Druhá výzva k vyzvednutí zásilky byla učiněna dne 19. 4. 2005, a protože i tato zůstala neúspěšná, byla poštou písemnost vrácena soudu zpět jako nedoručená dne 22. 4. 2005.

Usnesením ze dne 25. 5. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 – 37, Krajský soud v Ostravě nevyhověl žádosti žalobce a zástupce z řad advokátů mu neustanovil. Poukázal na povinné zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., pokud stěžovatel sám nemá předepsané právnické vzdělání, a dále též na ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., podle něhož jedním z předpokladů pro ustanovení zástupce je prokázání předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Protože však stěžovatel na výzvu soudu k prokázání svých majetkových a osobních poměrů nereagoval v soudem stanovené lhůtě, a neučinil tak ani později, nezbylo než jeho žádosti nevyhovět. I tato písemnost byla stěžovateli poštou doručována na adresu P., H. 898/6, nicméně ani ji si stěžovatel nevyzvedl, vzdor zachovanému postupu pošty (výše již popsánému). Písemnost byla uložena u pošty dnem vykonání výzvy, t. j. 6. 6. 2005, a druhá výzva byla učiněna dne 16. 6. 2005. Písemnost pak byla vrácena zpět soudu jako nedoručená dne 21. 6. 2005.

Usnesením ze dne 15. 7. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 - 40, vyzval soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a jeho prostřednictvím doplnil v kasační stížnosti údaj o tom, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a též důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl upozorněn, že jeho kasační stížnost tyto náležitosti postrádá, a že pokud nebude výzvě soudu vyhověno a v řízení tak nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s poukazem na to, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo jeho člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, mj. tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci jde o případ, na který pamatuje citované zákonné ustanovení. Nezbyvá totiž, než uzavřít (s ohledem na výše uvedené), že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je zastoupen advokátem, přičemž předchozí jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem byla právem zamítnuta. Stěžovatel na výzvu soudu, zaslanou mu v ruském jazyce, aby doložil podmínky pro osvobození od soudních poplatků, vůbec nereagoval, nereagoval též na usnesení, jímž jeho žádosti o ustanovení zástupce nebylo vyhověno a stejně tak tomu bylo i u dalšího usnesení, jímž jej soud vyzval, aby si tohoto zástupce sám zvolil

a jemu udělenou plnou moc soudu předložil. Přitom všechny tři písemnosti stěžovateli soudem zaslané je nutno pokládat za doručené. Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2, 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že nebyl-li adresát písemnosti v místě doručení zastižen, písemnost se uloží a adresát se vyzve, aby si ji vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů (u zásilek určených do vlastních rukou do deseti dnů) od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o doručení nedozvěděl. Tento postup byl v případě všech tří zásilek zasílaných stěžovateli poštou dodržen, a je proto nutné pokládat jak usnesení ze dne 25. 5. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 – 37, o neustanovení zástupce z řad advokátů za pravomocné, stejně jako usnesení téhož soudu ze dne 15. 7. 2005, č. j. 65 Az 19/2004 - 40.

Nutno tedy uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v něm pokračovat. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proto odmítl, aniž by se dále musel zabývat nedostatkem náležitostí kasační stížnosti (§ 46 odst. 1 písm. a/, § 5 odst. 2 s. ř. s.).

Za této procesní situace se nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu